

తెలంగాణ ఉద్యమ కథల పోటీ

1995 నుంచి ప్రారంభమై 2014 దాకా సాగిన మరీదశ తెలంగాణ ఉద్యమం పరిణామాలు, మలుపులు, ప్రజల పోరాట రూపాలు, వలసవాదాల అణచివేత, వనరుల దోపిడీ, ఉపాధి అవకాశాల ఆక్రమణ మొదలైనవి మానవ సంబంధాలలో, కుటుంబ సంబంధాలలో తెల్చిన పరిణామాలు, రాష్ట్రపాదస్పర్తి బలి దానాలు, జైపీసీలు, తెలంగాణ ధూంధాం మొదలైన నమస్త కోణాలను చిత్రితేత కథలకు ఆహ్వానం. కథ పుస్తక ఆచ్యులో 16పేజీలకు మించరాదు. స్థానిక జిల్లా భాషలోనే రాయాలి. పేజీకి ఒకవైపునే రాయాలి. డిజిటి పువీసట్టయితే అనుపాఠిలోగాని యూనికోడ్లోగాని, పిడిఎఫ్, ఓపెన్ఫైల్ట్ వంపతూ ప్రింట్ కాపీ కూడా వంపాలి. చేరాల్సిన అఖరం తేదీ జూలై 30. చిరునామా: తెలంగాణ రచయితల, కళాకారుల, మేధావుల బక్కు వేదిక, బిఎన్‌రాములు, 201, సురేఖ గోల్డెన్ బవర్స్, 2-2-186/53/5, రామకృష్ణగర్, బాగ్‌అంబర్‌పేట్, హైదరాబాద్-500013. ఫోన్ 8931966987.

- వి.ఎస్. రాములు

‘నది పలికిన వాక్యం’ ఆవిష్కరణ

విలాసాగరం రవీంద్ర కవిత్వం ‘నది పలికిన వాక్యం’ ఆవిష్కరణ కఠీనగర్ తెలంగాణ రచయితల వేదిక ఆధ్వర్యంలో జూన్ 26, 2016 ఉదయం 10గంటలకు కఠీనగర్ ప్రెస్ భవన్‌లో జరుగుతుంది. దానలిమెల జాస్కర్ ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొంటారు. కవితా సంపుటిని శిలాలోలిత ఆవిష్కరిస్తారు. కాంచనపల్లి, జూరంటి జగన్నాథం, అన్నవరం దేవేందర్, గజోజీ నాగభూషణం, ఎం. నారాయణ శర్మ, అన్నర్ తదితరులు హాజరవుతారు.

- కూకట్‌ తిరుపతి

సామాజిక కథ, కవితల పోటీ

విశాఖ సంస్కృతి మాన పత్రిక 4వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా కథలు, కవితల పోటీని నిర్వహిస్తున్నారు. సామాజిక చైతన్యం కోర్ కవులు, రచయితలు పోటీలో పాల్గొనాలని కోరుతున్నారు. కథ రాతలో 4 అరచావులకు, డిజిటిల్ గేపిజీలకు మించరాదు. రచనపై రచయిత పేరు, చిరునామా, సెల్ నంబరు ఉండరాదు. హామీ పత్రం మీద మాత్రమే రాయాలి. బహుమతి పొందిన కథల్ని ‘విశాఖ సంస్కృతి’ మాసపత్రికలో ప్రచురిస్తారు. విశాఖపట్నంలో 2016 ఆగస్టు 13వ తేదీన నిర్వహించే రాష్ట్రోత్సవ సభలో బహుమతి ప్రధానం ఉంటుంది. రచయిత చేరాల్సిన అఖరం తేదీ 30.06.2016. చిరునామా: అడపా రామకృష్ణ, డోర్‌నెం.43-21-21, వెంకటరాజునగర్, విశాఖపట్నం-590016. ఫోన్: 9505269091

- అడపా రామకృష్ణ

‘మిగ్గు’ కవిత్వ సంపుటి ఆవిష్కరణ

పొన్నాల బాలయ్య కవిత్వ సంపుటి ‘మిగ్గు’ ఆవిష్కరణ సభ జూన్ 26, 2016 అదివారం సాయంత్రం 5.30నిలకు రవీంద్ర భారతి మినీహాల్‌లో జరుగుతుంది. కవిత్వ సంపుటిని వరవరరావు ఆవిష్కరిస్తారు. నందిని నిదారెడ్డి అధ్యక్షత వహిస్తారు. దేశపతి శ్రీనివాస, జూపాక సుభద్ర, గుండెడ్లమ్మ కనకయ్య, పసునూరి రవీందర్, వైదల అంజయ్య సభలో పాల్గొంటారు.

- తెలంగాణ రచయితల సంఘం

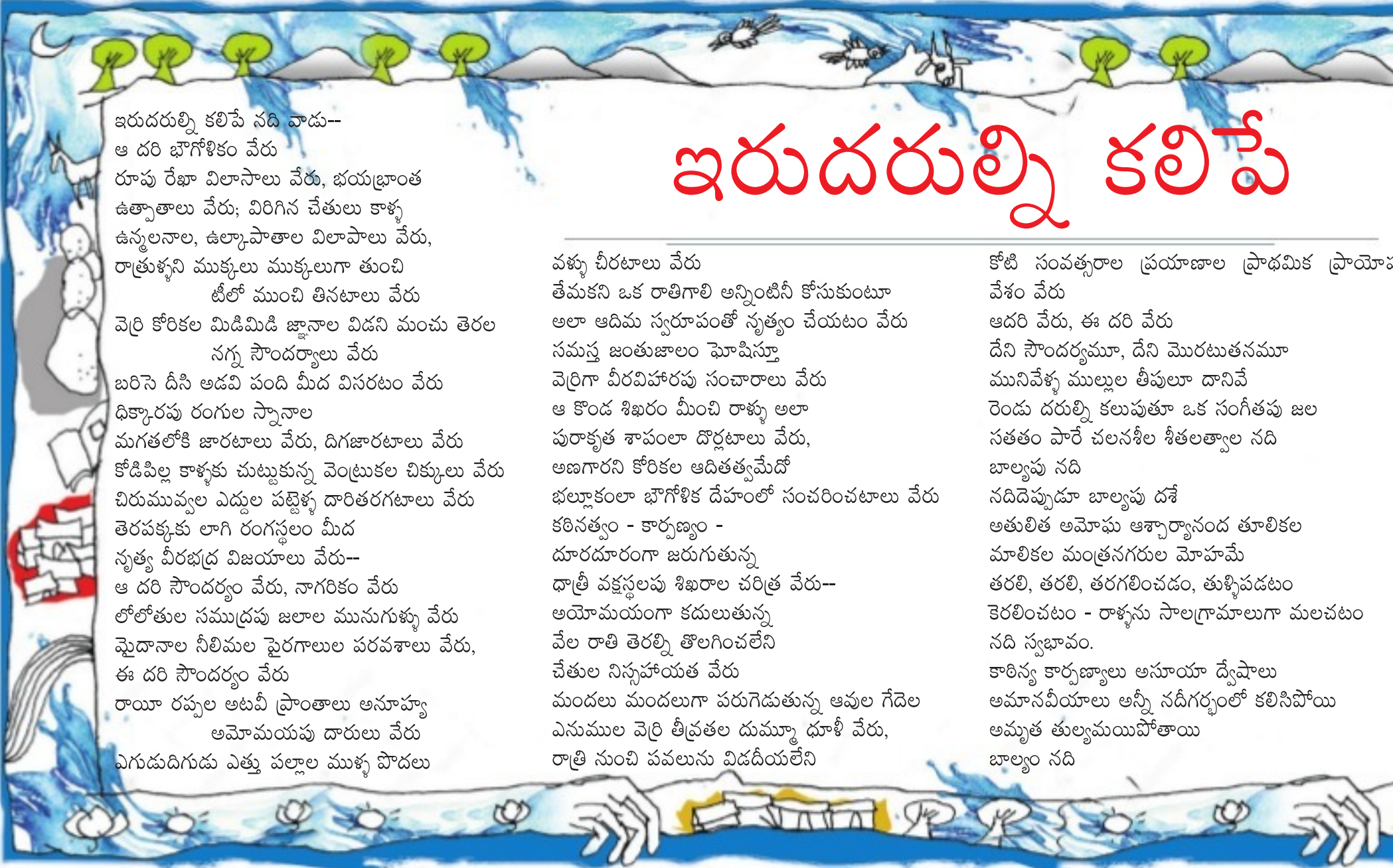
శిలపరశెట్టి కవితా పురస్కారం

గత ఆరేళ్లుగా ఇమ్మన్న ప్రతిష్ఠాత్మక శిలపరశెట్టి రాములు నాయుడు 7వ సార్వత్ పురస్కారం కోసం రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల నుంచి 2015లో ప్రచురితమైన కవితా సంపుటలా పంపవచ్చు. ఉత్తమ కవితా సంపుటికి కివేల రూపాయల నగదు, ప్రశంసాపత్రంతో కవీకి నన్నానం ఉంటుంది. జూన్ 30, 2016లోగా 3 ప్రతులు మాదచీ ననారా, 14-18-1, కామాక్షి కోటల పీడి, నిదానం డొడ్డి, అనకాపల్లి-531002కు పంపాలి. ఫోన్: 9440109134

- మాధవీ నవారా

గమనిక: జూన్ 13 ‘వివిధ’లో వచ్చిన కాశీభట్ట వేణుకోపాల్ కవితలో ‘దృష్టి’ అనే పదం పొరపాటున ‘దర్శిగా’ ప్రచురితమైంది. గమనించగలరు.

- వివిధ

ఇరుదరుల్ని కలిపే నది వాడు--

ఆ దరి బోగోళికం వేరు
రూపు రేఖా విలాసాలు వేరు, భయభ్రాంతు
ఉత్సాహాలు వేరు; విరిగిన చేతులు కాళ్ళ
ఉన్నలనాల, ఉల్కాపాతాల విలాపాలు వేరు,
రాత్రిళ్ళని ముక్కలు ముక్కలుగా తుంచి

టీలో ముంచి తినటాలు వేరు
వెర్లి కోరికల మిడిమిడి జ్ఞానాల విడని మంచు తెరల
సగ్గు సౌందర్యాల వేరు
బరిసె దీసి ఆడవి పంది మీద విసరటం వేరు
దిక్కారపు రంగుల స్నానాల
మగతలోకి జారటాలు వేరు, దిగజారటాలు వేరు
కడిపిల్ల కాళ్ళకు చుట్టుకున్న వెండ్రుకల చిక్కులు వేరు
చిరుమువ్వల ఎవ్వల పట్టెళ్ళ దారికరగటాలు వేరు
తెరవక్కుకు లాగి రంగస్థలం మీద

స్వత్వ వీరభద్ర విజయాలు వేరు--
ఆ దరి సౌందర్యం వేరు, నాగరికం వేరు
లోలోతుల నముద్రపు జలాల ముసుగుళ్ళు వేరు
మైదానాల నీలిమల పైరగాలుల పరవశాలు వేరు,
కా దరి సౌందర్యం వేరు
రాయా రవ్వల అటవి ప్రాంతాలు అనూహ్య
అమోమయపు దారులు వేరు
ఎగుడుదిగుడు ఎత్తు పల్లాల ముళ్ళ పొదలు

అమోమయపు దారులు వేరు

ఎగుడుదిగుడు ఎత్తు పల్లాల ముళ్ళ పొదలు

వళ్ళు వీరటాలు వేరు

తేమకని ఒక రాతిగాలి అన్నింటినీ కోసుకుంటూ

అలా ఆదిమ స్వరూపంతో నృత్యం చేయటం వేరు

సమస్త జంతుజాలం ఘోషిస్తూ

వెర్రిగా వీరవిహారపు సంవాదాలు వేరు

ఆ కొండ శిఖరం మీంచి రాళ్ళు అలా

పురాతన శాసనాల దొడ్లటాలు వేరు,
అణగారని కోరికల ఆదితత్వమేదో

భయ్రాకంలా బోగోళిక దేహంలో సంవరించటాలు వేరు

కఠినత్వం - కార్మిణ్యం -

దురదూరంగా జరుగుతున్న

దాల్చి వక్షస్థలపు శిఖరాల చరిత్ర వేరు--

అయోమయంగా కదులుతున్న

వేల రాతి తెరల్ని తొలగించలేని

చేతుల నిస్పృహయత వేరు

మందలు మందలుగా పరుగెడుతున్న ఆవుల గేడిల

ఎనుముల వెర్లి తీవ్రతల విదమ్మూ దూచీ వేరు,

రాత్రి నుంచి పవలును విడదీయలేని

కోటి సంవత్సరాల ప్రయాణాల ప్రాథమిక ప్రాయాస

వేసం వేరు

ఆదరి వేరు, ఈ దరి వేరు

దేని సౌందర్యమూ, దేని మొరటుతనమూ

మునివేళ్ళ ముల్లల తీపులా దానివే

రెండు దరుల్ని కలుపుతూ ఒక సంగీతపు జల

సతతం పారే చలనశీల శీతలత్వాల నది

బాల్పుల నది

నదిదెబ్బమూ బాల్పుల దోశే

అతులిత అమోమ ఆశ్చర్యానంద తూలికల

మాలికల మంత్రనగరుల మోహమే

తరలి, తరలి, తరగలింపడం, తుళ్ళిపడటం

తెరలింపటం - రాళ్ళను సాలగ్రామాలుగా మలచటం

నది స్వభావే

కానిస్య కార్మిణ్యాలు అసూయా ద్వేషాలు

అమానవీయాలు అన్నీ నదీగర్భంలో కలిసిపోయి

అమ్మత తుల్యముయిపోతాయి

బాల్పాల నది

రెండు దరుల్ని కలపటమొక్కటే గాదు

వాటికొక ఉనికివీ, శాశ్వతత్వాన్ని ప్రసాదితటమొక్కటే గాదు

అలా గాల్లోకి లేస్తుంది,

ఇంద్రదనుస్సుకి రెక్కలోచ్చినట్లు సర్వాన్ని సమారోహానికి

సమరారోహణకి సిద్ధం చేస్తుంది

రెండు దరుల్ని కాదు

అన్నింటినీ కలుపుతూ

ప్రాణప్రతిష్ఠ చేస్తూ ప్రవాహిస్తుంది

దరులకొక బాహిర భావ సౌందర్యాన్ని ప్రసాదిస్తుంది

కన్నీటి గాడ్లల్ని, కష్ట కాలాల్ని, కార్మిరు వారి పొలాల్ని

అలామగ్నం చేసుకుంటూ

ప్రవీణుత మనస్సులా కదులుతుంది

జన్మించాల్సింది జన్మిస్తుంది

మరణించాల్సింది మరణిస్తుంది

రాతిపేగులలా జరజరా జరరాగ్నలా కదులుతాయి

రాయలసీమలా, తెలంగాణలా

నీమాండ్రలా కళింగాండ్రలా

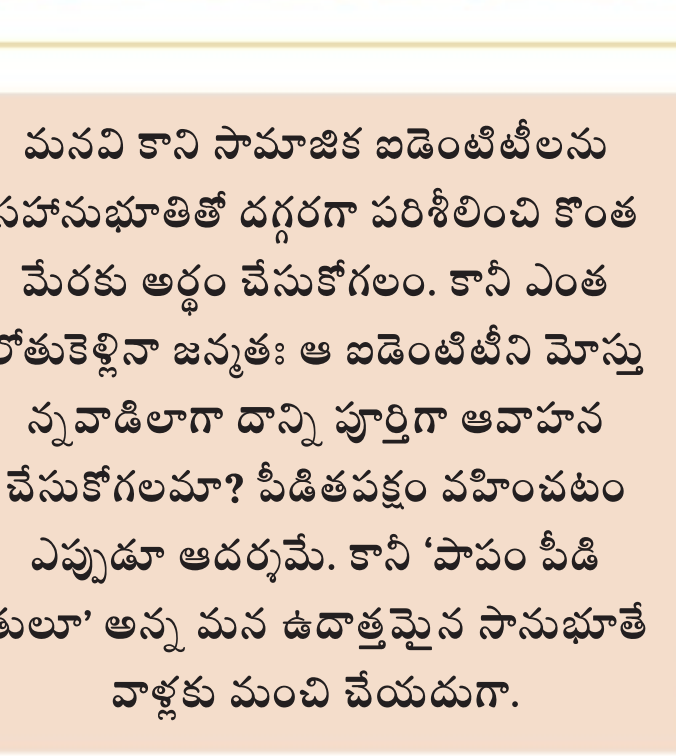
అలా రాతి స్నానం చేస్తాయి.

చుక్క చుక్కా నది కదులుతుంది

బాల్పుల నది కదులుతుంది

■ శివారెడ్డి

బొమ్మ: అక్కర్

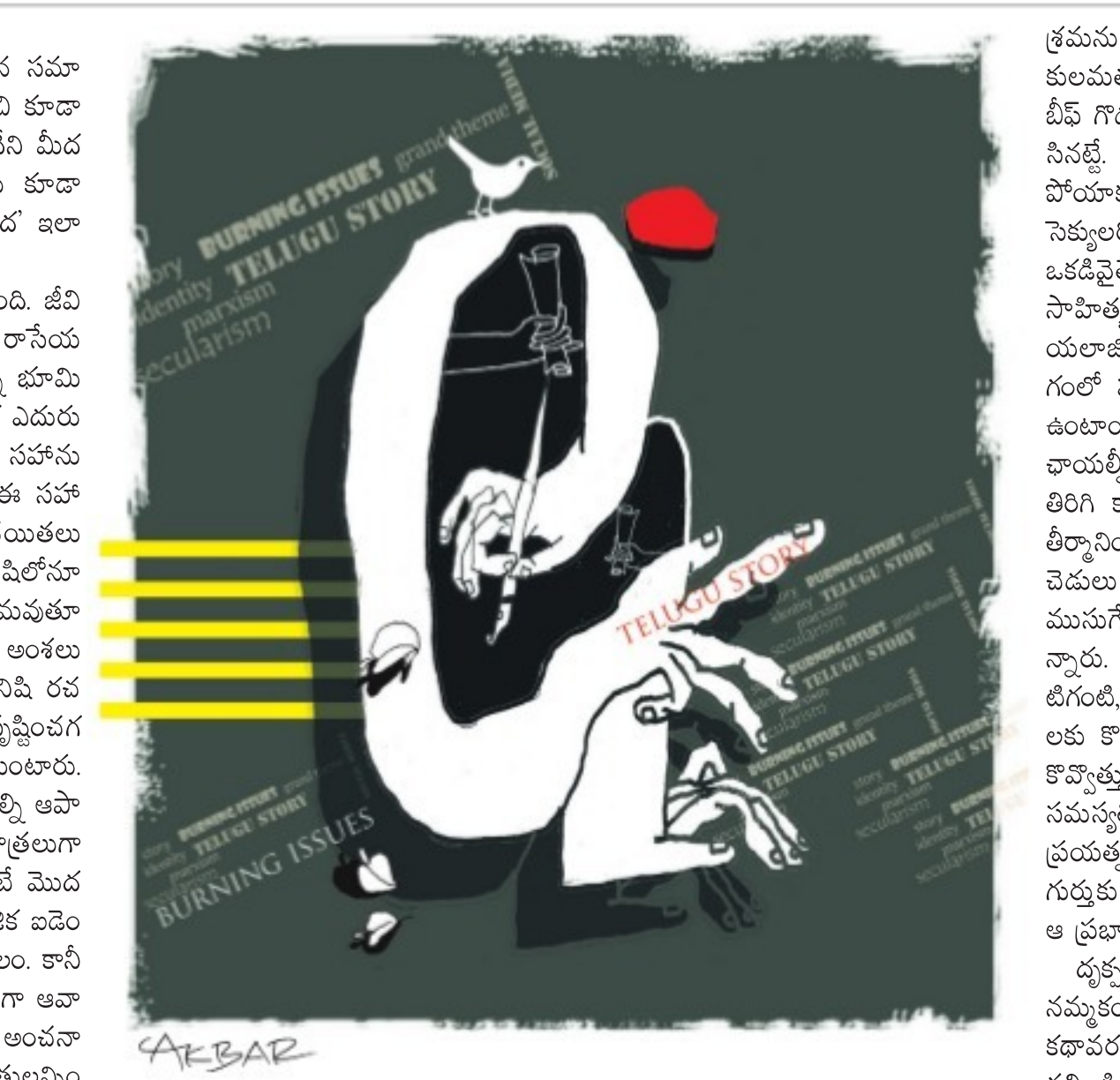

‘బర్నింగ్ ఇమ్మా’ బారిన తెలుగు కథ

న్యూస్‌వానిల్సూ ఫోలో కాని వారికి కూడా ఈ కథలు చదివితే సమకాలీన సమాజంలో బర్నింగ్ ఇమ్మా ఎంటో అర్థమవుతాయి. తెలుగు సినిమాల గురించి కూడా ఎవరూ దేని మీద తీశారా? అని అడగట్టేదు. కానీ ఈ కథలు మాత్రం ‘దేని మీద రాశారూ’ అని అడిగితే జవాబులోచ్చేట్లుగా ఉంటున్నాయి. ఆ జవాబులు కూడా ‘ఏవీలో భూనేకరణ మీద’, ‘నిర్భయ కేసు మీద’, ‘కోహితే ఆత్మపాత్య మీద’ ఇలా పత్రికల పతాక శీర్షికల్ని తలచిస్తున్నాయి.

ఇలాంటివి రానేవాళ్ళు ఏ డైరెక్టుతో రాస్తున్నారా అని ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. జీవి తంలో కులపరంగా ఏ వివకా ఎదుర్కొని నన్ను కూర్చోపెట్టి దళిత కథ రాసేయ మంటే రాయలేను. సాంకానికీ భూమి ఉండటం అంటే ఏంటో తెలిసి నన్ను భూమి పోగొట్టుకోవటం గురించి కథ రాసేయమంటే రాయలేను. ఈ మాటంటే ఒక ఎదురు వాదన చేయవచ్చు. జంతువులకు లేనిదీ మనుషులకు ఉన్నదీ ఒక అక్షణం సహాను భూతి. అవతలివాళ్ళ స్థానంలో మనల్ని నిలబెట్టుకొని ఆలోచించగలటం. ఈ సహా నుభూతి తోనే పీడితుల సమస్యల్ని గ్రహించి రాస్తున్నామని ఈమాదిరి రచయితలు వాదించవచ్చు. మరో వాదన కూడా చేయవచ్చు. అదేమిటంటే ప్రతి మనిషిలోనూ రకరకాల వ్యక్తిత్వాంశలు ఉంటాయి. కొన్ని అణచివేయబడి, మరికొన్ని వ్యక్తమవుతూ ఉంటాయి. ఒకే మనిషిలో అమిత కరుణాత్మకమైన, అత్యంత క్రూరమైన అంశాలు ఉండి నందర్నాన్ని బట్టి బైటపడటం, పడకపోవటం జరుగుతుంది. ఆ మనిషి రచ యిత ఐతే తనలోని వేర్వేరు అంశలతో తీక్షణత దట్టించి వేర్వేరు పాత్రల్ని సృష్టించగ లుగుతాడు. హామెల్స్ నుంచి పైలాక్ దాకా అందరూ మేకస్మియర్‌లోనే ఉంటుంటారు. అయితే ఇలా బర్నింగ్ ఇమ్మాల్ని కథలుగా మరిచే రచయితలకి ఈ సుగుణాల్ని ఆపా దించలేను. కారణం చెప్తాను. నాలోంచే ఒక హంతకుడ్ని, అదర్బాదాని పాత్రలుగా సృష్టించగలను. కానీ ఒక దళితుడ్ని, పత్రి రైతునీ సృష్టించలేను. ఎందుకంటే మొద డివి వ్యక్తిత్వాంశలు, రెండోవి సామాజిక ఐడెంటిటీలు. మనవి కాని సామాజిక ఐడెం టిటీలను సహానుభూతితో దగ్గరగా పరిశీలించి కొంతమేరకు అర్థం చేసుకోగలం. కానీ ఎంత లోతుకెళ్ళినా జన్మతః ఆ ఐడెంటిటీని మోస్తూన్నవాడిలాగా దాన్ని పూర్తిగా ఆవా హన చేసుకోగలమా? (చేసుకోగలమా అనేవాళ్ళు మనిషి లోతుల్ని తక్కువ అంచనా వేస్తున్నారనైనా అనుకోవాలి, లేదా మనిషి వర్తపరమైన స్థానమే అతని లోతులన్నిం డినీ నిర్ధారిస్తుందనే మార్కిస్టులనైనా అనుకోవాలి). వివక్ లోతుగా విస్తారమూ తెలిసి రచయితలు పైపై పరిశీలనలతో రాస్తే దాని తీవ్రతను తేలికచేసినవాళ్ళవుతారు. సమ స్థుకు చేటు చేసినవారవుతారు. పీడితవక్తల వహించటం ఎప్పుడూ అదర్శమే. కానీ ‘పాపం పీడితులా’ అన్న మన ఉదాత్తమైన సానుభూతే వాళ్ళకు మంచి చేయదుగా.

ఇలాంటి కథలు ఎప్పుడూ ఇంటర్వెట్ పత్రికల్లో, సోషల్ మీడియాలో మనలుకునే రచయితల నుంచే రావటం యాధృచ్ఛికం కాదు. మనం ప్రస్తుతం సమాచార కుమ్మరింపుతో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతున్న ప్రపంచంలో ఉన్నాం. సోషల్ మీడియాలో సమాచారంతో పాటు దానిపై అభిప్రాయాలూ వెల్లువలా వచ్చిపడతూంటాయి. అలోయలో తెల్లూకమ్మనే విభజనలంటాయి, నలుపూ తెలుపుల వైపు నెట్టివేతలుం టాయి. ఈ వర్చువల్ అవాస్తవికతలో అందరితో పాటూ రచయితలూ కొబ్బకపోతు న్నారు. నిర్భయ మటన తర్వాత అంతకన్నా దారుణమైన అన్యాయాలు జరిగాయి. అయితే నిర్భయ సమయంలో వెలిగినన్ని కొవ్వొత్తులు ఎప్పుడూ వెలుగలేదు. ఆ కొవ్వొ త్తుల ర్కాల్లో పాల్గొన్నవారి ఆహార తర్వాత కొవ్వొత్తులంత త్వరగానూ కరిగిపోయం దనుకోవాలి. ఇలా బర్నింగ్ ఇమ్మాలో మీద ఎడాపెడా కథలు రాస్తున్న రచయితలు

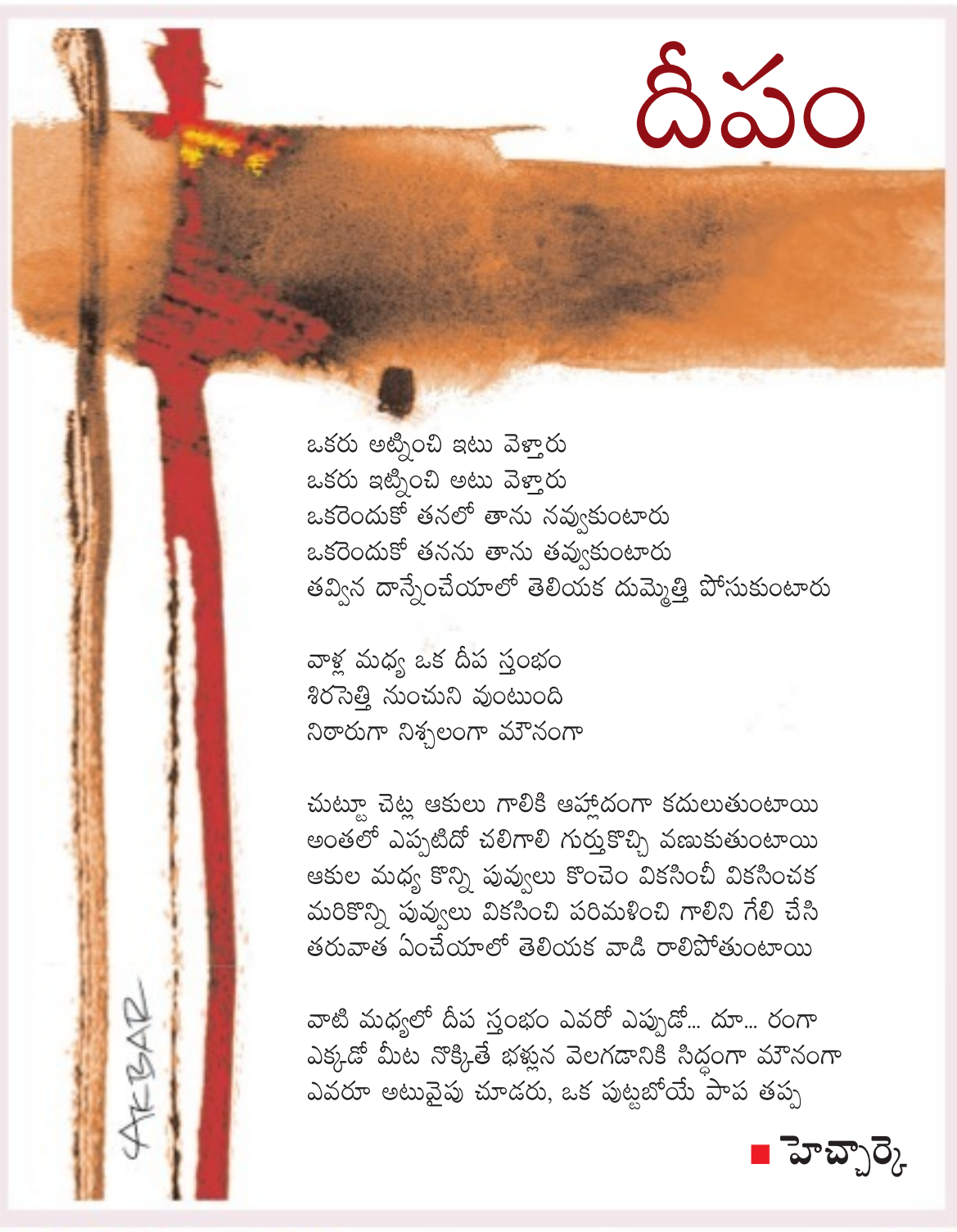
మేగానికి ప్రూస్తడి డిర్డుసపుష్టిలో వర్షవసించాయి. రగిలే దృశ్యాలపై అణగా మనిలే న్యూస్ కెమెరాల కళ్ళనే తమ అంతఃచక్రపులుగా స్వీకరించి చాలామంది కవులు కవిత్వం రాస్తున్నారు. ఇలాంటిప్పుడు ఈ తరహా రచనలు ఆయా రచయితల సివిక్ గిల్డేను తృప్తిపరచేందుకు తప్ప దేనికి వనికొస్తున్నాయి?

కళాకారుల పని సమస్యలకు పరిష్కారాలు వెతకటం కాదని, సమస్యలను విశ దంగా ఎత్తిచూపటం మాత్రమేనని చెప్పోక అంటాడు. ఆయన కార్మిరంగాల్లోని నిష ణలు మాత్రమే పరిష్కరించగలిగే విషయాలే రచయిత వేలుపెట్టుకూడదు. అతనికి అర్థంకాని విషయం జోలికి వెళ్ళటం వల్ల ఏ మంచి వీరగదు’ అని ఒక ఉత్తరంలో రాస్తాడు. నేటి కథకులు తమవి కాని సమస్యల్ని, తమకు పూర్తిగా అవగాహనలేని ఐడెంటిటీల్ని తీసుకుని కథలు చెబుతున్నారు. తమ అవగాహనా లోపం వల్ల అనివా ర్యంగా వచ్చే ఖాళిని ఆశాయనమైన ఉదాత్తతతోనే, నెక్యూరిత్యం, మార్కిజం మంటి నిర్భయ కవిత్వదానంతో పూడ్చటం ప్రయత్నిస్తున్నారు. మానవ వ్యవస్థలు ఎంతో శ్రమించి నాగరికతకు నచ్చే విధంగా కొన్ని దృక్పథాల్ని తయారుచేసుకొ న్నాయి. కానీ ఈ కథకుల విషయంలో అవి సమస్యను లోతుకెళ్ళి అర్థం చేసుకోనే

శ్రమను తప్పింపుకొనేందుకు సాకులుగా మాత్రమే పనికొస్తున్నాయి. ఉదాహరణకి, కులమత వ్యవస్థలపై సెక్సులర్ దృక్పథం చూపి పాటి అవగాహన ఉంటే చాలు— బీవీ గౌడవ నుంచి రోహిత్ కుటుంబంలో తక్కువైన దాకా అన్నిటికీ జవాబులు దొరికే నినట్టే. ఎంచుకోవటానికి ఏదో ఒక పక్షం లభించేసినట్టే. ఇక పక్షాలు నిర్ధారణ అయి పోయాక కథ వచ్చింపటం ఎంతసేపు? నువ్వు మార్కిస్టువైతే రాజ్యం విలస్, నువ్వు సెక్సులర్‌నివైతే హిందూత్వ విలస్, ఈమధ్య మొలుచుకొస్తున్న రైల్వే కథకుల్లో ఒకడివైతే అసలు సంస్కరణే నీ విలస్ (డివికల్‌గా వీరిది ‘అన్నీ విశ్వనాథ సాహిత్యంలోనే ఉన్నాయి’ అనే భావతు). ఈ కథల్లో పాత్రలకు కూడా ఇలాంటి ఐడి యలాజికల్ వదరంగం అడేందుకు వనికొచ్చే పాపుల్లూ మాత్రమే ఉంటాయి. వదరంగ గంలో పదహారు బంటులకూ ఏమాత్రం వ్యక్తిత్వాలుంటాయో ఈ పాత్రలకి అంతే ఉంటాయి. నలుపూ తెలుపా అన్న ఒక్క తేడానే వాటి వ్యక్తిత్వాల్ని నిర్ధారించేది. మరే చాయల్నీ అమోదించే ప్రసక్తే లేదు. ఫలితంగా ఇలాంటి కథలు జరిగిన సంఘటనల్ని తిరిగి కొలుతుంపై ఆడిస్తూ ఒక పక్షాన్ని మంచిగానూ, మరో పక్షాన్ని చెడుగానూ తీర్చానింపటానికే వనికొస్తున్నాయి. రక్తమాంసాలున్న మనుషుల జోలికెళ్ళే మంచి చెడులు అంత నులుపుగా తేలిచే కాపుగనుక, ఈ కథకులు భావజాలాలకే మనుషుల ముసుగేనీ, ఇరు వైపుల ఆట తామ ఆడినీ సమస్యలకు పరిష్కారాలు చెప్పేస్తూ న్నారు. ఏదో చేశామన్న తృప్తిని మాత్రం పొందుతున్నారు. సామాజికస్పృహతో కొదవ తీగంటి, రావిశాస్త్రీ, పతంజలి కథలు రాస్తున్నప్పుడూ దినపత్రికల్లో బర్నింగ్ ఇమ్మా లకు కొదవ లేదు. వారూ చదివి చలించే ఉంటారు. కానీ ఎప్పుడూ ఇలా కథలతో కొవ్వొత్తుల ర్కాల్ని నిర్వహించిన గర్భు లేదు. ఒట్టి సంఘటనల్ని గాక, వాటి వెనుక సమస్యల్ని, సమస్యల్లో మనుషుల్ని, మనుషుల్ని నడిపించిన కారణాల్ని పట్టుకొనే ప్రయత్నం చేశారు. వ్యవస్థలో అబ్బగిడి చూసినపడల్లా ‘పిలక తిరుగుడు వువ్వ’ కథ గర్భుకు రావచ్చు. వ్యవస్థపై తేలిస పైపై తెప్పనే పతంజలి కథలోకి తీసుకొని ఉంటే ఆ ప్రభావం ఉండేది కాదు.

దృక్పథాలు, నిబద్ధతల పేరిట ఇంకా దళాయంపు నెక్సలులు అమల్లో ఉన్నాయంటే నమ్మకం కలగకపోవచ్చు. ఆమధ్య ఒక సమావేశానికి వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. తెలుగు కథావరణంలో పరపతి కందువాలున్న కొందరు బుజర్లో లోగ్ కలిసి యివ రచయి తల్ని పిలిచి ఎందుకు, ఏమిటి, ఎలా రాస్తున్నారో చెప్పమన్నారు. వారిలో నేను ఎడిట్ చేసిన ఒక వెబ్‌పత్రికకు కథ పంపిన రచయిత కూడా ఉన్నాడు. చిన్న గమ్మత్తుయన అలోచనతో రాసిన ఆ కథ బాగుంటుంది. ఇప్పుడీ సమావేశంలో అతని పంతు వచ్చాక ఉన్నదున్నట్లు చెప్పుకొచ్చాడు. కొత్తలో కథలకు డబ్బులిస్తారని తెలిసి రాశా ననీ, తర్వాత ఎలా రాస్తే పత్రికలు వేసుకుంటున్నాయో అలా రాశాననీ, కథలు చెప్పి టంలో మజా తెలిశాకా రానే తీరుతో మార్పువచ్చిందని తెలుసుకుంటే వెల్లడించుకు న్నాడు. ఈ పాపానికి తర్వాత మూట్టాడిన పెద్దవాళ్ళ అడ్డపి ఓ రొండే పులిపొడిలే శారు. డబ్బు కోసం రాయటం నీవమనీ, అతను మార్కెట్లో శక్తులకు బానిసనీ, అత నీకి నిబద్ధత (అంటే మన తెలుగులో ‘మార్క్సిస్టు నిబద్ధత’) లేదనీ విమర్శించారు. అతను తర్వాత పైకు తీసుకుని క్రమావధిగా మున్నందు నేర్చుకుంటానన్నాడు. నేను ఊపిరి పీల్చుకున్నాను. ఇక మీదట అతనికి మటూ జీవితంలో కళ్ళ చెదరగెట్టే వైవి ధ్యాన్ని ఓపికా జల్లెడపట్టాల్సిన బాధ తప్పింది. రోజూ న్యూస్‌పపర్ వేయించుకొంటే చాలు. పేనెబుకలో ఏ ఇమ్మా ట్రెండింగ్‌లో ఉండో గమనిస్తుంటే సరిపోతుంది.

■ మెహెర్

■ హెచ్చార్లె

సాహిత్య మణిమకుటం కేశవదాస్

మన కమ్మనైన తెలుగు భాషలో ఎన్ని సాహిత్య ప్రక్రియలున్నాయో అన్ని ప్రయల్లోనూ అగ్రగణ్యుడు చండాల కేశవదాస్. ఐమ్మం జిల్లాలోని మారుమూల పాఠశ్రీకు కుగ్రామం జక్కిపల్లివాసియైన కేశవదాస్ తొలి సినీగేయరచయితగా మాత్రమే చాలామందికి తెలుసు. కానీ, ఆయన తెలుగు సాహితీ విసీలాకాళంలో అణగారిన వర్గం నుంచి ఉద్భవించిన ‘అరుంధతీ’ నక్షత్రంలోలాటి మహోన్నత సాహితీవేత్త. నాటకాల్లో తెర లేవకముందు కళాకారులు పాడుకునే నాందిగీతానికి, నేడు పత్రికారంగం వినియోగిస్తున్న ‘భలే మంచి చౌక ఔరం’ లాంటి గప్ప నుడులకూ ఆయనే స్వస్థికర్త. తొలి తెలంగాణ భాషకు, యాసకు అద్భుతం. అత్యంత ప్రజాదరణ పొంది నేటికీ ‘సురభి’ కళాకారులచే ప్రదర్శించబడుతోన్న ఆయన నాటకం ‘కనక్తారకు 105ఎండ్లు. గురజాడ కన్యాశుల్కం’ తర్వాత అంతగా ప్రజాదరణ పొంది, నేటికీ విలువల సమాచారంతో పాటు దానిపై అభిప్రాయాలూ వెల్లువలా వచ్చిపడతూంటాయి. అలోయలో తెల్లూకమ్మనే విభజనలంటాయి, నలుపూ తెలుపుల వైపు నెట్టివేతలుం టాయి. ఈ వర్చువల్ అవాస్తవికతలో అందరితో పాటూ రచయితలూ కొబ్బకపోతు న్నారు. నిర్భయ మటన తర్వాత అంతకన్నా దారుణమైన అన్యాయాలు జరిగాయి. అయితే నిర్భయ సమయంలో వెలిగినన్ని కొవ్వొత్తులు ఎప్పుడూ వెలుగలేదు. ఆ కొవ్వొ త్తుల ర్కాల్లో పాల్గొన్నవారి ఆహార తర్వాత కొవ్వొత్తులంత త్వరగానూ కరిగిపోయం దనుకోవాలి. ఇలా బర్నింగ్ ఇమ్మాలో మీద ఎడాపెడా క